

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/128693>

Please be advised that this information was generated on 2018-07-07 and may be subject to change.

08-64

ABRvS 19 maart 2009, nr. 200702081/1, Groesbeek/bestemmingsplan 'Buitengebied herziening 2005 (art. 30 WRO)'

Verweerder heeft in reactie op het verzoek om inlichtingen van de Afdeling ter staving van zijn stelling dat de fax van 8 augustus 2006 niet is ontvangen, geen overzicht van op die dag op het aangegeven faxnummer ontvangen faxberichten overgelegd, zodat het ervoor moet worden gehouden dat verweerder de bedenkingen op 8 augustus 2006 per fax heeft ontvangen. Verweerder heeft de bedenkingen van appellant gezien het voorgaande ten onrechte niet bij zijn besluit betrokken.

Ingevolge artikel 30, eerste lid, van de WRO dient de gemeenteraad, indien de Afdeling aan een deel van een vastgesteld bestemmingsplan zelf voorzienend goedkeuring heeft onthouden, voor dat deel een nieuw plan vast te stellen, waarbij de eerdere uitspraak van de Afdeling in acht wordt genomen. Nu in de eerdere uitspraak aan de bestemming van het gehele perceel van [appellant sub 1 A], goedkeuring is onthouden, bestond voor de gemeenteraad op grond van artikel 30, eerste lid, van de WRO de verplichting voor het gehele perceel een nieuw plan als bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de WRO vast te stellen. Niet in geschil is dat het voorliggende plan slechts betrekking heeft op een deel van het plandeel, waaraan de Afdeling in de eerdere uitspraak zelfvoorzienend goedkeuring heeft onthouden. Gebleken is dat de gemeenteraad ervan uitging hiermee te hebben voldaan aan zijn verplichting op grond van artikel 30, eerste lid, van de WRO. Gelet hierop is de plangrens ter plaatse van het perceel van [appellant sub 1 A] in strijd met artikel 30, eerste lid, van de WRO.

Wet op de Ruimtelijke Ordening, artikel 30, eerste lid
Algemene wet bestuursrecht, artikel 3:46

2.1. Het plan betreft gedeeltelijk een plan ingevolge artikel 30 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) en gedeeltelijk een ambtshalve herziening.

2.3. [appellant sub 2] betoogt dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan het plan. Zij stelt in dit verband dat verweerder het goedkeurings-

besluit heeft genomen zonder dat daarbij de door haar ingediende bedenkingen zijn betrokken.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat appellante geen bedenkingen heeft ingebracht.

2.3.1. Appellante heeft bij haar beroepschrift een aan verweerder gericht bedenkingengeschrift gedateerd 7 augustus 2006 gevoegd. Appellante heeft voorts bij haar beroepschrift een verzendrapport overgelegd waarin staat dat op 8 augustus 2006 om 10:46 uur 3 pagina's zijn verzonden naar het faxnummer van verweerder. Tevens staat in dat verzendrapport als resultaat 'OK' vermeld.

Gelet hierop en in aanmerking genomen dat verweerder in reactie op het verzoek om inlichtingen van de Afdeling ter staving van zijn stelling dat de fax van 8 augustus 2006 niet is ontvangen, geen overzicht van op die dag op het aangegeven faxnummer ontvangen faxberichten heeft overgelegd, moet het ervoor worden gehouden dat verweerder de bedenkingen op 8 augustus 2006 per fax heeft ontvangen. De door verweerder ter zitting overgelegde uitdraai, gedateerd 18 januari 2008, uit het digitale boekingsstelsel van de provincie Gelderland met betrekking tot de ingekomen stukken inzake het voorliggende bestemmingsplan maakt dit niet anders, nu deze uitdraai geen overzicht bevat van op 8 augustus 2006 op het aangegeven faxnummer wel ontvangen faxberichten.

2.3.2. Verweerder heeft de bedenkingen van appellante niet bij zijn besluit betrokken. Ook anderszins is verweerder in zijn besluit niet genoegzaam op deze bedenkingen ingegaan. Hieruit volgt dat het bestreden besluit niet berust op een deugdelijke motivering. Gelet hierop is het beroep van [appellant sub 2] gegrond, zodat het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb.

2.4. [appellanten sub 1] exploiteren een melkveehouderij op percelen buiten het plangebied aan de [locatie 1 en 2] te [plaats], waarop de woning en bedrijfsbebouwing staan. Hun beroep richt zich tegen de bestemming van hun gronden die tegenover het bedrijf aan de [locatie 2] liggen. Appellanten wensen ter plaatse uitbreidingsmogelijkheden voor hun bedrijf daar deze ontbreken op de percelen [locaties 1 en 2] door de aanwezigheid van woningen in de directe omgeving van het bedrijf.

2.5. Bij uitspraak van 30 oktober 2002, zaaknummer 200005022/1, heeft de Afdeling het besluit van het college van gedeputeerde staten van Gelderland van 5 september 2000 vernietigd voor zover daarbij goedkeuring is verleend aan het plandeel met de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke, ecologische en recreatieve potenties' wat betreft het perceel van appellant sub 1 A) dat tegenover [locatie 2] ligt en tevens aan dit plandeel goedkeuring onthouden. De Afdeling heeft daarbij het volgende overwogen.

'Op grond van de stukken stelt de Afdeling vast dat appellant een volwaardig agrarisch bedrijf voert op voornoemde gronden. Het deel van het bedrijf aan de oostzijde van de [locatie] waarop het agrarisch bouwblok ligt heeft geen uitbreidingsruimte meer door de aanwezigheid van woonbebouwing. Het perceel waarop het beroep betrekking heeft is hoofdzakelijk in gebruik als grasland en bouwland.

Verweerders hebben zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan voorzover het op dit perceel niet voorziet in een volwaardig bouwblok ten behoeve van de uitbreidingswensen van appellant niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Hierbij heeft de Afdeling in aanmerking genomen dat het bestreden plandeel onderdeel is van een open en reliëfrijk gebied. Voorts staan ook in de directe omgeving van dit perceel burgerwoningen.

Op het perceel staat echter onder meer ook een loods voor de stalling van machines met een oppervlakte van ongeveer 45 m². Ter zitting is onweersproken gesteld dat deze loods daar reeds 40 jaar staat. Ingevolge artikel 5, tweede lid, onder 2, sub b en f, van de planvoorschriften dienen gebouwen en andere bouwwerken behorende bij het agrarisch bedrijf binnen het verbaal agrarisch bouwblok te worden opgericht en dient het verbaal bouwblok in ieder geval de bestaande gebouwen te omvatten. Niet is aannemelijk geworden dat het gebruik van de loods binnen de planperiode zal worden beëindigd.

Gelet hierop is het plan in zoverre vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid.

2.6. In het voorliggende plan is aan een deel van het desbetreffende perceel wederom de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke, ecologische en recreatieve potenties' toegekend. Ter plaatse is thans echter een aanduiding 'veldschuur' en een aanduiding 'mestzak' opgenomen. Ter plaatse is geen aanduiding 'Agrarisch bedrijf' opgenomen en geldt geen verbaal bouwblok.

2.7. Appellanten stellen dat voornoemde onthouding van goedkeuring aan het plandeel met de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke, ecologische en recreatieve potenties' dat tegenover [locatie 2] ligt, betrekking had op een oppervlakte van 4200 m² en dat de voorliggende herziening ten onrechte slechts betrekking heeft op een oppervlakte van circa 1800 m². De Afdeling vat deze beroepsgrond op als te zijn gericht tegen de plangrens.

2.7.1. Ingevolge artikel 30, eerste lid, van de WRO dient de gemeenteraad, indien de Afdeling aan een deel van een vastgesteld bestemmingsplan zelf voorzienend goedkeuring heeft onthouden, voor dat deel een nieuw plan vast te stellen, waarbij de eerdere uitspraak van de Afdeling in acht wordt genomen.

Nu in de eerdere uitspraak aan het plandeel met de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke, ecologische en recreatieve potenties' wat betreft het gehele perceel van [appellant sub 1 A] dat tegenover [locatie 2] ligt, goedkeuring is onthouden, bestond voor de gemeenteraad op grond van artikel 30, eerste lid, van de WRO de verplichting voor het gehele perceel een nieuw plan als bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de WRO vast te stellen.

Niet in geschil is dat het voorliggende plan slechts betrekking heeft op een deel van het plandeel, waaraan de Afdeling in de eerdere uitspraak zelfvoorzienend goedkeuring heeft onthouden. Gebleken is dat de gemeenteraad ervan uitging hiermee te hebben voldaan aan zijn verplichting op grond van artikel 30, eerste lid, van de WRO.

Gelet hierop is de plangrens ter plaatse van het plandeel met de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke, ecologische en recreatieve potenties' betreffende het perceel van [appellant sub 1 A] dat tegenover [locatie 2] ligt in strijd met artikel 30, eerste lid, van de WRO.

Annotatie

1. Over de vraag of processtukken die per fax zijn verzonden tijdig op de plaats van bestemming zijn aangekomen, is een behoorlijke hoeveelheid jurisprudentie ontstaan. Bespreking daarvan kan op deze plaats echter achterwege blijven. Dat de Afdeling uit de in casu aan de orde zijnde feiten afleidt dat tijdig door appellant bedenkingen zijn ingediend, lijkt mij namelijk vanzelfsprekend. Temeer, omdat verweerder – daartoe door de Afdeling verzocht – niet met het ontvangstrap-

port van de desbetreffende fax op de proppen komt. Het bewijsrisico van het niet tijdig ontvangen van de bedenkingen, wordt onder deze omstandigheden mijns inziens terecht bij verweerder gelegd.

2. Interessanter is de overweging met betrekking tot de plangrens (r.o. 2.7). Volgens vaste jurisprudentie komt de bestemmingsplanwetgever een grote mate van vrijheid toe bij het kiezen van de bestemmingsplangrens. In casu acht de Afdeling de gekozen plangrens echter niet aanvaardbaar, omdat volgens haar uit artikel 30 WRO voortvloeit dat voor het deel van het bestemmingsplan waaraan goedkeuring is onthouden, één nieuw bestemmingsplan moet worden vastgesteld. Dat staat echter niet in artikel 30 WRO. Het artikel legt weliswaar de verplichting op om een nieuw plan vast te stellen, maar strikt genomen hoeft dat niet één plan te zijn. Het artikel laat de ruimte dat voor het gedeelte van het bestemmingsplan waaraan goedkeuring is onthouden, meerdere bestemmingsplannen worden vastgesteld. De Afdeling onderkent die ruimte blijkbaar niet. Nu het in deze zaak gaat om één perceel, valt er om die reden wel iets voor te zeggen dat de reparatie als bedoeld in artikel 30 WRO moet plaatsvinden door het vaststellen van één bestemmingsplan voor het desbetreffende perceel. Maar wat nu als goedkeuring is onthouden aan verschillende delen van een bestemmingsplan die betrekking hebben op in het plangebied verspreid liggende locaties? Moet de reparatie als bedoeld in artikel 30 WRO dan ook in één bestemmingsplan plaatsvinden? Dat lijkt mij niet altijd wenselijk en ook niet altijd efficiënt, maar bovenstaande uitspraak lijkt tot een bevestigend antwoord te moeten leiden. Naar mijn idee is de interpretatie die de Afdeling in r.o. 2.7 in algemene bewoordingen aan artikel 30 WRO geeft, onnodig stringent.

3. De relevantie van bovenstaande uitspraak voor de bestemmingsplanpraktijk, is van korte duur. Bekend zal inmiddels zijn dat in de komende Wro het goedkeuringsinstrument van GS is geschrapt. Onthouding van goedkeuring is dus niet meer aan de orde (een uitzondering geldt voor bestemmingsplannen die vóór de inwerkingtreding van de Wro in ontwerp ter inzage zijn gelegd; die procedure wordt volgens het oude recht afgewerkt, zo volgt uit art. 9.1.4, tweede lid Invoeringswet Wro). Wel kan het voorkomen dat GS via een reactieve aanwijzing een deel van het vaststellingsbesluit van de gemeenteraad 'wegknippen' (art. 3.8, zesde lid Wro). Dat heeft evenzeer tot gevolg dat een

deel van het bestemmingsplan niet in werking treedt. De vraag rijst dan wat er vervolgens moet gebeuren. De Wro kent geen met artikel 30 WRO vergelijkbare bepaling. Geconcludeerd kan worden dat de Wro de gemeenteraad vrij laat om te kiezen voor een reparatie door het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor dat deel waarop de reactieve aanwijzing zag of te berusten in het feit dat een deel van het nieuwe bestemmingsplan niet in werking is getreden. Aannemelijk is dat in dat geval – vergelijkbaar met de huidige situatie – het oude bestemmingsplan blijft gelden. Punt van aandacht voor met name de gemeenteraad is dan wel, dat de Wro een sanctie legt op het niet tijdig actualiseren van het bestemmingsplan.

Tonny Nijmeijer